

[Finansministeren.]

det er klart, at når vi her ser udover de allernærmeste måneder, så bliver udsigterne i stigende grad usikre, de bliver afhængige både af næste års høst og konjunkturerne i udlandet.

Ser vi dernæst på prisudviklingen, så har den jo i det sidste halve år været roligere, end vi har oplevet det i lang tid, og efter alt, hvad man i dag kan skønne, vil denne udvikling fortsætte også i det nærmeste par kvartaler. Dette, at der i lang tid er importeret råstoffer til stabile priser, som er en del lavere end for et år siden, må naturligvis virke i retning af at holde prisbevægelsen i ro. Og da der ikke kommer reguleringstillæg til lønningerne nu i foråret, skulle altså både de udenlandske og de indenlandske prisbestemmende faktorer være mere stabile, end de længe har været.

Den tredie økonomiske faktor, som det har interesse at kunne overskue, er produktionen eller, hvad der tildels er det samme, beskæftigelsen. Her er vi inde i en periode, hvor der er stigning i produktionen af forbrugsvarer, fordi det sidste år har vist et stigende forbrug, og hvis vi ikke foretager en skærpelse af finanspolitikken, må man antage, at forbruget også i dette år snarest vil være stigende. Eksportproduktionen har derimod været hemmet af de vanskelige vilkår i udlandet, og investeringen har også holdt sig noget tilbage på grund af den faldende tendens i prisniveauet. Det ser dog nu ud til, at faldet i jern- og metalindustriens produktion stort set er bragt til ophør — jeg henviser her til oversigten side 36. Dertil kommer, at der er en stigning i boligbyggeriet og til en vis grad i de offentlige anlægsarbejder, bl. a. de militære. Derfor må man antage, når man ser bort fra de sæsonmæssige svingninger, der skyldes vejrforholdene, at vi nu i øjeblikket snarest er inde i en periode med en svagt stigende tendens i beskæftigelsen og i industriens produktion som helhed.

Man kan sammenfatte disse ting derhen, at der for de nærmeste måneder snarest skulle være udsigt til stabilitet eller måske en mindre forbedring af valutastillingen, til en rolig prisudvikling og til en svag stigning i den industrielle produktion og den samlede beskæftigelse. Det er jo en harmonisk økonomisk udvikling, mere harmonisk, end vi længe har haft det. Det hænger naturligvis sammen med, at de udenlandske for-

hold er roligere, end de har været i de senere år, men det tyder jo også på, at den økonomiske politik, vi fører herhjemme i øjeblikket, stort set er rigtig i den forstand, at den er afpasset efter de for tiden herskende økonomiske vilkår, og det er jo det, der er formålet med et lands økonomiske politik.

Prøver vi at se længere frem, f. eks. til efteråret eller til 1954, er det klart, at udsigterne er vanskelige at bedømme; vi ved ikke, hvordan den næste høst bliver, vi ved ikke, hvordan de udenlandske konjunkturer bliver, navnlig ikke, om den nye amerikanske regering vil føre en politik, der på lidt længere sigt betyder enten opad- eller nedadgående bevægelse på verdensmarkedet, og da vor valutareserve trods den skete fremgang stadig er meget beskedent, er det naturligvis under disse omstændigheder påkrævet, at vi stadig fører en forsigtig politik, da en lille valutareserve altid betyder, at man kun har ringe manøvredygtighed og handlefrihed.

Hvad siger nu oversigten om statsfinanserne?

For det finansår, der udløber i næste måned, udviser det samlede drifts- og anlægsbudget efter årsoversigten et overskud, der formentlig vil komme op på omkring 200 mill. kr. Det er en del bedre, end det blev vurderet til i oktober, og det hænger bl. a. sammen med, at de militære udgifter er blevet lidt mindre end ventet, og også at forbrugsafgifterne på grund af den forbrugsopgang, som foregår, vil give lidt mere, end man kunne bedømme det til i efteråret. Hertil kommer så, at der i dette finansår er opkrævet en bunden opsparing på godt 100 mill. kr., således at der herigennem og over drifts- og anlægsbudgettet er opsuget omkring 300 mill. kr. Til gengæld er jo kapitalbudgettet meget stort. Udgifterne til udlån og til indfrielse af forfaldne statslån er omkring 1 milliard. Når man betænker, at der over drifts- og anlægsbudgettet og bunden opsparing er opsuget ca. 300 mill. kr., vil det altså sige, at der skal sælges obligationer for ca. 700 mill. kr., for at pengemængden ikke skal blive forøget gennem statsfinanserne. Det ser ud til, at obligationer i dette omfang er blevet solgt i det forløbne finansår.

For finansåret 1953—54 viser udgifterne en betydelig finansiel afsvækkelse i forhold til indeværende finansår, idet drifts- og anlægsbudgettet i oversigten vurderes til at